

Géczi János

1989

*Hogy embert taszítsak ki az ablakon,
s van ilyen vágyam és alkalom,
arra az irodám a tanú.*

*Tetthely, falain festményekkel,
melyek legjobbjá napszakonként más.*

*A Bakony, túl a váron, a városon, át- meg átváltozik.
Vadregényessége vissza tudja adni,
amelybe burkolózom,
a dermesztő kor szubsztanciáját.*

*Svihákok éppúgy eljárnak hozzám, miként a diákok.
A szabályokat teremtő betyárok. A tanárkollégák.
Ami itt jó volt, nem több néhány előadásnál,
könyvlapok zajánál,
s hogy olykor meglátszik, miként nő meg
a szemük a tanítványokban a mondatoknak.
Nem mintha közel lenne az égbolt.*

*A világvégéből lép többnyire közelbe valami,
ha gomolyog kinn a köd.*

*Istenem, ne tedd azt velem,
hogy a feltámadásig töprengenem kelljen azon,
mi minden nem történik itt meg,
egyetlen emelettel a szakadék felett.*